

Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

Advent

ZONDER KERSTCONCERT MET HRM

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 21 - nummer 2 - 26 november 2020

Colofon

Correspondentieadres

Fregat 50
3232 CH Brielle

E-mailadres

Redactie

Tekstverwerking / vormgeving

E-mail

secretaris.hrm@gmail.com

Ger Buitink en Roel Korpershoek

Ger Buitink

redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Ger Beikes

06-11300722

voorzitter.hrm@gmail.com

Secretaris

Ies Dekker

0181-412393

secretaris.hrm@gmail.com

Penningmeester

vacant

Comm.PR

Kees Wagener

06-25035188

prcomm.hrm@gmail.com

Comm. Activiteiten

Koos Bouter

0181-479990

j.bouter@kpnmail.nl

2° Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

2° Secretaris

Bas Vogel
0181-613157
b.vogel4711@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Ger Beikes
06-11300722
voorzitter.hrm@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

Bert Bijkerk
06-21521162
bbijkerk@planet.nl

Koormeester

1° Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
nylon@hetnet.nl

2° Koormeester
vacant

3° Koormeester
Toon Kooren
0181-216654
kooren45@zonnet.nl

Gastheren

1° Tenoren
Leo Molendijk
0186-691884
l.molendijk@kpnmail.nl

2° Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
c.kreft15@upcmail.nl

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
j.modderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
Willem Kardol
06-53539296
willemkardol@hccnet.nl

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Cees Brons en Anton Kooren

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in 'De Kern', Eikenlaan 2, Spijkenisse, 0181-612800.

Contributie: € 16,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr. **IBAN** NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 36,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangskaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijnselen. Betaling zie contributie.

Kleding:
Formeel 1: rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik, rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.
Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje, ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.

Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

inhoudsopgave

15

21

blz. 2-3	Colofon
blz. 4	Inhoudsopgave
blz. 5-6	Van de voorzitter
blz. 7	Van de redactie
blz. 8	Wie is er jarig
blz. 9-12	Hoe Spijkenisse voor een dag...
blz. 15	Kleren maken de koorman
blz. 17-19	Vergeten verhalen: Spijkenisse
blz. 21-24	Het wapen van Pernis
blz. 26	Column
blz. 27-31	Ongewone anekdotes
blz. 33	Groen licht
blz. 35-36	De Tolpoort
blz. 37-38	Richtlijnen en Verantwoordelijkheden

In deze tijden van Coronaperikelen hoop ik van ganser harte, dat het besmet raken slechts 1 koorlid is overkomen. Met **Aart van Bodegom** gaat het overigens weer de goede kant op. Maar hij heeft wel een jasje uitgedaan. Maar Aart klinkt al weer heel opgewekt aan de telefoon. Wij wensen hem een spoedig algeheel herstel.

Ton Kooren knapt ook langzaam maar zeker weer op. Ook hij is goed te spreken over hoe het gaat.

En dan **Rein van Eijk**. Het is steeds weer schrikken als je een bericht krijgt van iemand die een beroerte heeft gehad of een hartprobleem of iets met corona. Rein is weer thuis. Zijn verstopte ader verwijdde zich weer, maar de schade is er voorlopig wel. De rechterkant van Rein werkt niet, zoals je dat graag ziet. Met gerichte therapie moet dat hopelijk weer goed komen. Niettemin is Rein optimistisch over zijn herstel. Wij wensen hem veel succes daarbij.

De nieuwe leden die ik al aan jullie heb voorgesteld in de laatste nieuwsbrief – Jos Soeteman, Jan Heutink (beide 2^e tenor) , Jeroen de Jong en Jaap van Galen (beide bas) – wil ik ook vanaf deze plaats hartelijk welkom heten bij ons koor. Ik wens de heren toe, dat we snel weer aan de slag kunnen met repeteren en als uitvloeisel daarvan concerten geven.

Bij dit clubblad ontvangen de leden ook een pochet. Let op: wie (nog) geen nieuwe kleding heeft ontvangen, krijgt (nog) geen pochet. Dit pochet geldt voor al onze jasjes. Maar de zakjes waar de pochet in moet, zijn niet alle even diep. Het crèmekleurig jasje is het diepst, daar is het pochet op gemaakt. KNIP DUS NIETS VAN HET KAARTJE AF, maar vouw het kaartje om, indien nodig.

Jan Modderman (bariton) wordt de nieuwe gastheer van de Baritons. Het is heel fijn dat Jan deze taak op zich wil nemen. Nu nog een reserve-gastheer, voor het geval Jan afwezig is. Piet Eland en ikzelf springen ook wel eens bij, maar wellicht kunnen we een vaste 2e gastheer noteren???

In het COLOFON, vooraan in het clubblad, zien jullie een lege plek. Het is de plek van penningmeester. Ad de Graaf is ermee gestopt en we zoeken een nieuwe man. Denk nou niet: een ander meldt zich wel; nee, dat gebeurt niet, maar jij moet je melden. Je hoeft niet persé een boekhouder te zijn. Ik ben benieuwd hoeveel leden bereid zijn zich op deze plek verdienstelijk te willen maken!!!

Dan zoeken we ook nog een 2e koormeester. Elders in deze Randverschijnselen staan nog eens de taken van de koormeester vermeld. Het is allemaal niet zo moeilijk.

Dus, voor deze drie vacatures: waag de stap en benader onze secretaris of voorzitter.

Plannen voor het jaar 2021: we blijven optimistisch en verwachten dat het coronavirus toch een keer zal verdwijnen en het normale leven weer opgepakt kan worden. Het aantal besmettingen lijkt te dalen, een medicijn lijkt in aantocht, dus gaan we plannen maken. We willen er klaar voor zijn als we weer bij elkaar kunnen komen. Je hoort nog van het bestuur.

Beste zangers, het kalenderjaar 2020 loopt alweer ten einde. Het was een bijzonder jaar door dat Covid19-virus. Arjan heeft vóór de zomervakantie en nà de zomervakantie geprobeerd ons zoveel mogelijk te betrekken bij het zingen. Blijf zijn berichten volgen en doe er wat mee: zing, zing, zing.

Voor mijzelf is de periode aangebroken van verhuizen. We hebben de sleutel van ons appartement in ontvangst genomen, de woning wordt met de noodzakelijke zaken ingericht en waarschijnlijk zijn we nog voor de Kerstdagen weer inwoners van Spijkenisse. Mijn 010-telefoonnummer is dan uiteraard niet meer geldig. In het Colofon staat mijn mobiele nummer vermeld.

Namens het bestuur wens ik jullie allemaal, ook jullie naasten, ondanks Corona, toch een heel fijne maand december toe, breng in gepaste vreugde de kerstdagen door, alsook de jaarwisseling.

In het nieuwe jaar 2021 hoop ik jullie gauw weer in onze repetitieruimte te mogen begroeten.

Ger Beikes

p.s.

Nagezonden bericht over Martien Manders (1e tenor)

Martien heeft vorige week een hart aanval gehad waarbij 3 stands zijn geplaatst. Inmiddels is hij weer thuis om op te knappen en wensen hem daarbij veel sterkte toe.

Zijn huisadres is: Dunantstraat 560

2713 XC Zoetermeer

In het vorige nummer sprak de redactie de wens uit na 19 september tijdens de bijeenkomst rond de Dorpskerk weer een paar oefenavonden te hebben gehad. Helaas heeft dat niet zo mogen zijn. Onze minister-president in samenspraak met het RIVM heeft het zingen in groepen nog steeds verboden, dus hopelijk brengt het nieuwe jaar ons het goede nieuws dat we weer kunnen!

Intussen is het nat oefenen in de badkamer met op de achtergrond de pianoklanken van onze dirigent die inmiddels weer 2 karaoke nummers heeft gemaakt, die overigens ook via het Koorona nieuws op de website bekeken en beluistert kunnen worden. Op deze pagina staan inmiddels 5 knoppen met daaronder informatie wat het lezen de moeite waar maakt. Overigens is het opvallend stil met het inzenden van kopij. Corona verbiedt dan wel het zingen maar over schrijven wordt niets vermeld, dus mannen aan de slag! Ook voor dit nummer was het weer stoeien voor de redactie om een leeswaardig boekje te creëren.

Rest ons nog iedereen veel leesplezier te wensen en goed op te passen want al zijn wij klaar met het virus, het virus is nog niet klaar met ons!

Het volgende nummer verschijnt op 14 januari 2021
Kopij voor 3 januari 2021 sturen naar:
redactie.hrm@gmail.com

Op:	wordt:	jaar:
28 nov.	Cor Baarendse	75
2 dec.	Leo van Kooij	75
7 dec.	Ap Strijdhorst	79
22 dec.	Jan Willem Driesprong	69
22 dec.	Jan Hofman	74
23 dec.	Henk Hey	80
8 jan.	Ger Buitink	77
8 jan.	Jan Lankhuijzen	64
17 jan.	Henny de Groot	70

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Hoe Spijkenisse voor een dag wereldnieuws werd

Om half één, midden in de nacht van 2 november jl. hoorden de inwoners van De Akkers en Vogelenzang een harde knal. Dat hoor je uiteraard wel meer als je in onze buurt woont, denkende aan het Botlekgebied, maar deze knal gaf te denken. Ger Buitink zat in elk geval rechtop in zijn bed toen hij de knal hoorde. Een en ander gebeurde namelijk bijna in zijn “achtertuin”. Om zeven uur in de ochtend kwam het eerste WhatsApp bericht al in beeld. Zwager Ton, werkzaam in de offshore, stuurde vanuit Maleisië, de beroemde foto....een metrotoestel, hangend op de staart van de ons zo bekende walvis. Mijn vrouw dacht gelijk aan een trucagefoto. Dit kon toch niet echt zijn? Toch maar eens goed naar de foto kijken die dus eerder in Maleisië dan in Spijkenisse te bewonderen viel. Wat een “fraai” gezicht, dat konden we makkelijk zeggen nadat we hoorden dat de bestuurder zelfstandig en zonder verwondingen het toestel had verlaten.

Al snel kwamen de volgende berichtjes binnen. “Ze nemen zelfs “selfies” met het toestel in beeld”, appte een nichtje, alsof dit schaamteloos was. Rond koffietijd besloten we zelfs maar eens een kijkje te gaan nemen. Ramptoeristen? Nou...dat is wellicht te cru, maar enige nieuwsgierigheid was niet te ontkennen. Op de fiets dus en op naar de inmiddels beroemde walvisstaart. We bleken niet de enige “ramptoeristen” te zijn, het was een drukte van belang. De fascinatie van m.n. mannen en treinen werd hier snel zichtbaar. Vooral mannen van middelbare leeftijd maakten volop foto’s en hadden het hoogste woord. Of je vroeger nu bezitter was van locomotieven en treinen van het merk Märklin (helaas in 2009 ter ziele gegaan) of Fleischmann (was toch iets minder zeg ik niet geheel objectief als zijnde “Märklinbezitter”), iedere jongen heeft wel eens zijn trein laten ontsporen. Sterker nog.....je beleefde daar een hoop plezier aan. En nu kon je aanschouwen wat voor gevolgen dit heeft. Een “mooiere” trein/metrorampe kon je niet treffen. Daar hing hij dan het metrostel, hulpeloos ondersteund door de walvisstaart. Wat een fascinerend gezicht.

Daar moesten we maar eens een “selfie” van maken voor de familieapp. Als nicht het maar schaamteloos vindt willen wij graag een beetje provoceren door juist wel een “selfie” te maken. Dat zal de feestvreugde op de familieapp alleen maar verhogen.

Toen gebeurde het..... wreed werden we “onderbroken” door een man met een microfoon in zijn hand. “Mogen we u wat vragen? “. Natuurlijk antwoordde ik, beleefd als ik ben. “Of het “selfie” gelukt was en wat ik van de situatie vond. O jee, betrupt door, wat later een verslaggever van TV Rijnmond, bleek te zijn. “Ach, stamelde ik maar, “ik vind het wel een mooie gedachte dat de machinist gered werd door kunst”. Mijn vrouw Saskia vertelde maar dat ze het niet kon geloven hoe een en ander tot stand kwam. Kortom, vrij nutteloze opmerkingen allemaal, maar twee uur later stonden wij wel volop in beeld op TV.

Sterker nog....de beelden kwamen zelfs op het landelijke regionieuws. Kortom....we waren even “beroemde” Nederlanders in Spijkenisse en omgeving. Later besepte ik, dat ik wat scherper of humorvollere teksten had kunnen spuien. Wat te denken van teksten als “Walvisstaart redt RET” of “RET laat je niet vallen”. Maar ja...”van achteren kijk je een koe in zijn kont” zei mijn opa altijd, al verving hij het woord “kont” wel door “hol”, toch iets chiquer in die tijd.

Na de situatie van alle kanten te hebben en na veel gesprekken met bekenden (Spijkenisse telt schijnbaar veel “ramptoeristen”) stapten we weer op de fiets. Dat hadden we toch maar eventjes gezien. Toch maar eens bekijken of

het nieuws en de “rampfoto” de internationale pers had gehaald. En ja hoor, verslagen in de Washington Post, The Guardian, om maar eens wat belangrijke kranten te noemen en het nieuws kwam op Japanse, Russische en Indiase media. Spijkenisse stond internationaal even volop in het nieuws. Twee dagen erna was de pret alweer over en werd het metrostel door een kraan op de grond gezet. Ger kon weer rustig slapen. O ja, de walvisstaart waren amper geraakt door het metrostel, maar dat mocht de pret niet drukken. Voor altijd zullen de walvisstaarten verbonden blijven met het metrostel. Overigens tot genoeg van de ontwerper van de staarten.

Tenslotte.....wellicht kunnen we ons als Randstedelijk Mannenkoor in de toekomst internationaal profileren als “The choir from Spijkenisse, the famous disaster town” of “The choir of the whale tails”. Of alle deuren dan open gaan valt nog te bezien maar alleen de gedachte is al leuk.

Kees Wagener.

Kleren maK de Koorman

Het licht beige koorjasje was na 10 jaar aan vervanging toe. Voor het bestuur dus werk aan de koorwinkel. Ver voor de Coronacrisis werd er een inspraak gehouden onder de koorleden welke kleur het nieuwe jasje zou moeten gaan worden. Zoveel mannen zoveel zinnen, maar met de nodige overtuigingskracht werd er uiteindelijk een keus gemaakt. Enkele maanden daarna werd op een repetitie avond het nieuwe exemplaar getoond door onze eigen PR dressman Koos Bouter. (foto) Met bijna algehele instemming werd deze keuze definitief verklaard, waarna het bestuur de kledingtrein ingang zee. De nieuwe uitrusting zou afgelopen Oktober tijdens het jubileumconcert in theater de Stoep gepresenteerd worden aan het publiek, echter de rest is geschiedenis geworden. Maar om volgend jaar met frisse zin aan het jubileumconcert te kunnen beginnen werd op donderdag 15 oktober jl. een uitgifte avond georganiseerd. Met inachtneming van de Corona restricties werd per kwartier een zestal koorleden uitgenodigd om de keurige kledingzak met inhoud in ontvangst te nemen. Het wachten is nu op het groene licht van het RIVM.

Vergeten Verhalen: haven van Spijkenisse

De haven van Spijkenisse is al eeuwenoud. De oudste vermelding dateert uit het jaar 1478, toen er een stuk gors is verkocht bij de Haven van Spijkenisse.

Nu is het een 'haventje' waar vooral rondvaartboten liggen. Het industrieterrein eromheen wordt de komende tijd flink aangepakt. Het verwaarloosde terrein maakt plaats voor een woonwijk met appartementen en herenhuizen.

In de folder voor de nieuwe wijk wordt gesproken over 'comfortabel, sfeervol en een knipoog naar de rijke historie die de omgeving kent'. De historie van de haven van Spijkenisse begint in de 15e eeuw. Bob Benschop van het Streekarchief Voorne-Putten weet daar meer van: "De haven ligt aanvankelijk in buitendijks gebied, vlakbij de plek waar het dorp is ontstaan. Rond die tijd wordt ook de Vierambachten boezem gegraven, die het overtollig water uit het meertje Oostenrijk afvoert."

Dat water belandt in het Spui waar het wordt opgespaard tot een bepaald peil. Als het water in de Oude Maas laag komt te staan, dan wordt de sluis geopend en loopt het water van het Spui de haven in. De haven wordt op die manier op diepte gehouden en blijft goed bereikbaar.

Drukte

De haven van Spijkenisse kent drukke perioden. Als de oogst van het land wordt gehaald dan varen de schepen af en aan om het naar de markt te brengen. Op de Oude Maas zijn zalmvissers actief. Ook zij maken gebruik van de haven. De griendwerkers uit de buitendijkse gorzen kunnen hun werkgebied alleen per bootje bereiken. Verder is er een veerboot naar Hoogvliet en varen er beurtschippers met goederen.

Gevaar

Tot de aanleg van de Spijkenisserbrug en de komst van de RTM-tram zorgt de haven voor bereikbaarheid van het dorp Spijkenisse. De haven is dus belangrijk, maar zorgt ook wel voor overlast. Vooral in de zomer valt het nog wel eens droog met een enorme stank tot gevolg. Aan het eind van de Tweede Wereldoorlog is het water de bron van een dodelijke tyfusepidemie. Tweehonderd mensen worden ziek, zestien van hen overlijden.

Economische impuls

Na de oorlog krijgt Spijkenisse een impuls. Bedrijven als Spijkstaal, VEGE, de betonfabriek en de coöperatieve melkfabriek breiden uit en zorgen voor werkgelegenheid. Burgemeester Blik meldt in 1952 trots dat het dorp vrijwel geen werkloosheid heeft.

Door die bedrijvigheid krijgt de haven een nieuwe economische impuls. In 1961 gaat de gemeenteraad akkoord met de aanleg van het industriegebied dat de motor van Spijkenisse zal worden. De aanleg duurt vijf jaar.

Omvangrijk project

Als eerste moet de dijk langs de Oude Maas worden versterkt en verhoogd en er worden twee nieuwe dijken aangelegd zodat Spijkenisse voldoende wordt beschermd. Vervolgens moet er een nieuwe keersluis komen. Op 26 mei 1961 wordt de eerste paal daarvoor geslagen. Een nieuwe sluis is nodig omdat schepen de oude alleen kunnen passeren bij hoogwater en de deuren van de sluis moeten al gesloten worden als het water in de Oude Maas 1,20 boven NAP komt.

De nieuwe sluis hoeft alleen gesloten te worden bij de waarschuwing 'stormtij' en kan veel grote schepen aan. De haven wordt vervolgens verlengd tot 600 meter met een breedte van 100 meter. Ook komt er een openbare loswal van 100 meter en wordt de kade verdeeld over de bedrijven die zich langs het water vestigen.

Drie miljoen

De politiek is aanvankelijk terughoudend over het industrieterrein, vooral door de investering van drie miljoen gulden. Burgemeester Blik is een groot voorstander. Hij meldt dat er volop belangstelling is voor het terrein. Zowel lokale bedrijven als bedrijven uit het buitenland hebben volgens hem belangstelling om zich op het nieuwe industrieterrein te vestigen.

De voorkeur gaat uit naar overslagbedrijven die geen geluids- of stankoverlast voor de inwoners veroorzaken. De burgemeester zegt daar destijds over: "Dat is in deze omgeving onaanvaardbaar, gezien de vele kwalijke dampen, die wij toch al moeten inademen."

De aanleg van het industrieterrein is in het najaar van 1966 afgerond. Ruim 200.000 vierkante meter wordt uitgegeven aan bedrijven die de economie van Spijkenisse een boost geven. Vijftig jaar later is het industrieterrein op de schop gegaan. Industrie trekt steeds meer weg uit de stad en het terrein verloedert. Spijkenisse gaat een nieuwbouw zetten op het terrein langs de Oude Maas. De verkoop van de woningen is al begonnen.

Lagerweij en Fonk NVM Makelaars heeft de sleutel tot succes!

Of u nu HET lang gedroomde bestaande huis zoekt, of een zorgeloos instapklare turn key nieuwbouwwoning, de schitterend gelegen kavel om zelf te bouwen of het sublieme bedrijfspand, bij het vinden van elk pand, staan wij als professionals graag voor u klaar.

U mag rekenen op onze expertise, maar ook op onze tomeloze energie en enthousiasme. GRAAG willen we samen met u uw droom pand vinden & zetten samen met u alles op alles om uw dromen uit te laten komen!

Contact met Lagerweij en Fonk makelaars
Bergweg-Zuid 70, 2661 CV Bergschenhoek
T: 010 521 96 60 • E: info@lagerweij-fonk.nl

Lagerweij en Fonk
www.lagerweij-fonk.nl

Het wapen van Pernis

“De ploeg en de vis, het wapen van Pernis”, zo omschrijft koormaats Bas Slooter het wapen van Pernis, waar hij in 1938 het levenslicht zag, en waar hij met veel trots over kan vertellen. Al woont hij nu in Hoogvliet, hij is en blijft Pernisser. Officieel luidt de wapenspreuk “Een ploeg en eene visch, beide van goud op een veld van lazuur”.

Pernis was van oudsher een boerendorp. Het achtervoegsel -nis verwijst naar een Oudnederlands woord voor landtong, en waarin het woord 'neus' in te herkennen is. In de achttiende eeuw ontstond de Pernisser zeevisserij waarbij de vissers tot aan IJselmonde voeren. Op de top van de visserij voeren er 22 Pernisse visseloepen

Pernis behoort tot de oudste dorpen op het eiland IJsselmonde. In een grijs verleden behoorde het tot de “Heerlijkheid Putten”, waarvan de graven met gelijke naam, die nauwe contacten onderhielden met het Hollandsche Huis, de eigenaren waren. Het land van Putten is zijn naam verschuldigd aan het voormalige dorp Putten, dat ten zuiden van de Maas lag, en in 1421 is weggespoeld. Sommigen menen, dat het dorp zijn naam verkregen heeft van de putten of kuilen welke daaromtrent gegraven zijn tot berging van de lijken der gesneuvelden in de veldslag, tussen de Frankische koningen Dagobert en Clotaris ten ene, en Beroald, koning der Friezen, ter andere zijde.

Anderen geloven, dat de naamsafleiding moet worden gevonden in de ligging van het dorp, bij de ontzaglijke diepte, alwaar in de vroegst eeuwen onzer jaartelling de hoofdstromen van ons land, als in een put hun uitwatering hadden.

Pernis schijnt zijn naam ontleend te hebben aan het oude “Bornisse”, of “Bernisse”, dat hieromtrent gelegen heeft.

In de Batavia Illustrada staat het volgende omschreven:

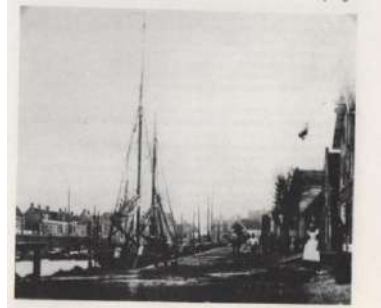
‘Bornisse is eene plaats, die welke gelegen heeft in den lande van Overmaas, op het water de Koedood, in de landkaarten nog bekend bij Poortugaal, en hetwelk gehouden werd het oude scheid te zijn tussen het Dorp Pernissche over Schiedam

gelegen, bij verwisseling van de B en de P., gelijk als in vele oude woorden werden gevonden. Dat Bernisse daaromtrent moet gelegen hebben, daar nu Pernissche leid, en daarom ongetwijfeld voor hetzelfde te houden is, dat blijkt ook uit de lemietscheiding tussen de lande van Putten, in het jaar 1314'.

Het wapen van de gemeente Pernis was dat van de heerlijkheid Pernis, bestaande uit een schild van zilver met een achtpuntige ster van keel (rood). Op advies van de Hoge Raad van Adel werd bij Koninklijk Besluit van 11 oktober 1817 no. 51 bepaald, dat het wapen van Pernis zou worden veranderd in een gouden ploeg en een zilveren vis op een blauw veld.

Deze twee afbeeldingen gaven ook beter weer, het symbool van het bestaan van de Pernisse bevolking. Deze zijn, behalve de gewone dorpsneringen en handwerken ook landbouw, veeteelt, melkerij, kazerij en vlasserij en niet te vergeten de visserij, want daar hing wel grotendeels het welvaren van de gemeente vanaf.

De haven werd in 1783 door vele werklieden op de vereiste diepte gebracht wat gebeurde met kruiwagen en met de spade. Pernis heeft een tijd gehad dat de kleine haven vol lag met sloepen en schokkers, meer dan twintig vissersschuiten voeren toen uit voor de zeevangst en er waren ook kleine vissersvaartuigen die thuisbleven en bij de vloot hoorden, die hun visgronden hadden in de zeegaten en op de rivieren.

Vele jaren is er door de Pernissers op bescheiden schaal vis gevangen, het is opmerkelijk dat nooit de haringvisserij is uitgeoefend. De beug of hoekwant-visserij met de bekende Pernisser sloepen was hun ideaal en verschafte de Pernissers een zekere vermaardheid. Terwijl in Vlaardingen en Maassluis de haringvisserij als de "grote" visserij werd aangeduid, werd de schelvis- en kabeljauwvisserij in Pernis veelal met die naam bestempeld. Hier werd het vissen op schil, bot en garnalen als de "kleine visserij" genoemd. Het vissen op aal en paling werd de binnen visserij genoemd.

De PR.13 t/m PR.22 van reder M. Zwanenburg visten veel bij de Doggersbank, de vissoorten waren onder andere: kabeljauw, schelvis, rog, leng en heilbot.

Dat het vissersberoep niet zonder gevaar was, leert ons de geschiedenis en ook Pernis heeft dit ondervonden. Menig daar thuis horend schip is met man en muis vergaan. Dergelijke jobstijdingen verspreidden zich altijd als een lopend vuurtje door het dorp. Voor de achterblijvende weduwen en kinderen, alsmede voor oude en invalide zeelieden is dan ook in 1876 de vereniging "Het Vissersfonds" opgericht, dat ten doel had aan de getroffen en de oude zeelieden geldelijke steun te verlenen.

Op onderstaand staatje kunt u lezen welke schepen met bemanning die in Pernis thuishoorden zoal zijn vergaan in de loop van de jaren:

Datum	Visserij-nummer	Scheeps-naam	Scheeps-type	Ongeluk	Gebleven vissers
3-1861	PS ?	?	Bazaanschuit	storm	8 vissers
3-12-1863	PS ?	Petronella Dorothea	visvloep	storm	12 vissers
21-10-1874	PS ?	Op Hoop van Zegen	visvloep	storm	13 vissers
12-1881	PS ?	Dankbaarheid	visvloep	storm	12 vissers
1883	PR ?	? -	visvloep	storm	12 vissers
1-1885	PR ?	Lichtstraal	visvloep	storm	13 vissers
13-12-1895	PR 8	Eersteling (houten sloep)	visvloep	storm	13 vissers
24-3-1898	PR 6	Johannes Cornelis (houten sloep)	visvloep	storm	13 vissers

PS = Pernis voor 1883
PR = Pernis na 1883.

Dat het vissersberoep niet zonder gevaar was, leer ons de geschiedenis. Veel schepen die Pernis als thuishaven hadden, is met man en muis vergaan. In 1876 is de vereniging "het Vissersfonds" opgericht die als doel had om de getroffen en de oude zeelieden geldelijke steun te verlenen.

In 1934 werd Pernis door de gemeente Rotterdam geannexeerd. De geschiedenis van de annexatie begint in 1924, als de Burgemeester en Wethouders van Rotterdam aan de directeur van Gemeentewerken een samenvattend overzicht vragen van al hetgeen volgens zijn oordeel nodig is voor de stadsuitbreiding van Rotterdam.

Om het verhaal niet te lang te maken, want de annexering ging niet zonder slag of staat, maar in maart 1931 kwam het voorstel in de raad van Rotterdam, en op het eind van 1933 kwam het in de Tweede Kamer aan de orde. Op 30 april 1934 hielden de gemeente Pernis en Hoogvliet op te bestaan. Op de avond van 30 april sprak de heer J den Arend, winkelier op Pernis nog de volgende woorden, "de herinnering komt uit de tijd, dat men Rotterdam steeds naderbij zag komen, er werd veel gesproken over annexatie, maar een feit werd het niet. Jarenlang heeft Rotterdam

en Pernis verkering gehad, telkens werd het huwelijk uitgesteld, de vrijage van Rotterdam was niet erg ridderlijk, en het leek dat het Rotterdam meer om de kostbare grond was te doen, meer om de bruidsschat van de bruid. Vader Staat heeft tenslotte zijn toestemming gegeven voor het huwelijk, en dat is dan de reden dat we nu het huwelijksfeest vieren. Moge het alle kinderen goed gaan, onder het beleid van burgemeester Drooglever Fortuyn.”

Het samenzijn van deze bijzondere gedenkwaardige avond was daarmee beëindigd, en de Pernissers gingen die avond voor het laatst als zelfstandige Pernissers naar huis, om de volgende ochtend op 1 mei 1934 als Rotterdammers te ontwaken.

Vanaf de jaren dertig van de 20e eeuw werden rond het dorp havens aangelegd, eerst de Eerste en Tweede Petroleumhaven aan de westkant en later de Eemhaven aan de oostkant. Kenmerkt de Eemhaven zich door containeroverslag, de Petroleumhavens worden gedomineerd door de petrochemische industrie met verschillende olieraffinaderijen, onder andere van Shell Pernis. Hierdoor is het dorp ook landelijk bekend.

Tot zover het verhaal over het gemeentewapen van Pernis.

Volgend verhaal gaat over het gemeentewapen van Piershil.

Cor Kreft.

Iedere morgen klokslag 05:00 uur valt het AD met een zware plof op de deurmat. Aan de plof kan ik dan horen of het een dikke of dunne krant is. Vast staat dat de maandag plof iets minder is dan de dinsdag of zaterdag plof. Maar 05:00 uur vind ik toch wel iets te vroeg om naar beneden te gaan en weer naar boven om de krant in bed te lezen. Dus mijn nieuwsgierigheid moet nog even wachten totdat mijn hersenen het sein geven dat het de hoogste tijd wordt om het luie lichaam in beweging te zetten.

Beneden gekomen wordt het de hoogste tijd voor een bakkie thee en dan is de krant aan de beurt. Het eerste wat opvalt zijn de kreten over Corona en alle randverschijnselen die zich in het weekend maar ook gedurende de gehele week hebben afgespeeld. Het is allemaal ellende wat je te lezen krijgt. Dus sla ik dat voorlopig even over en begin dan maar met de columns van enkele vaste columnisten. Meestal beginnen zij met een opbeurend verhaal maar tenslotte verzanden ze toch weer in jawel het Corona gebeuren. Begrijpelijk dat een groot deel van het Nederlandse gepeupel het helemaal gehad heeft met al die verhalen en misère waarmee we dagelijks geconfronteerd worden. Ook als je de praatprogramma's in de morgen of tijdens de gehele dag op TV aanhoort dan rest maar een ding en dat is uitzetten! Het woord Corona wordt zo vaak op je netvlies geprojecteerd dat als ik een pakje Croma op het aanrecht ziet liggen ik automatisch Corona lees. Hoogste tijd om de hersenpan met inhoud aan de frisse buitenlucht bloot te stellen en na een kopje koffie even op de fiets een rondje Nissewaard te doen. Nu is het huidige fietsrondje Voorne Putten inmiddels gegroeid tot 70 km omdat het laatste ontbrekende stukje fietspad afgelopen maand door de wethouder is geopend. Het heeft heel wat geld en overredingskracht gekost om dit voor elkaar te krijgen maar er ligt nu een fietspad waar we als inwoner van Voorne Putten trots op kunnen zijn. Jammer dat het fietsseizoen nu voorbij is maar volgend voorjaar ga ik deze route zeker in z'n geheel een keer rijden.

Ongewone anekdotes over 's werelds beroemdste componisten

Ze mag dan wel klassiek heten, maar de wereld van klassieke muziek is allesbehalve saai. Over componisten die geboekstaafd staan om hun fantastische symfonieën, concerto's, opera's enzovoort bestaan ook verrassend sappig verhalen.

Mozart en Don Giovanni

(Nr. 81 Ave Verum Corpus)

Wolfgang Amadeus Mozart de klassieke componist met de meeste rock-and-rollallures. De ouverture van zijn opera Don Giovanni schreef hij op de dag van de eerste voorstelling met een kanjer van een kater. De Oostenrijkse wonderboy stond bekend om zijn rijkelijk overgoten festijnen en voorliefde voor een rock'n'roll leventje.

Dove Beethoven

(Für Elise)

Het is een alom bekend feit dat Ludwig van Beethoven doof was. De Duitse componist verloor zijn gehoor al voor zijn dertigste en hij schreef zijn geroemde 9de symfonie dus toen hij al doof was! Zijn hele leven lang heeft Beethoven getracht zijn doofheid te maskeren terwijl hij noest verder werkte aan zijn muziek. Op het einde van zijn leven sloot hij zich liever thuis op dan zijn handicap op te biechten aan zijn vrienden.

Blinde Bach en Händel (Nr. 84 *Lascia ch'io pianga*)

Georg Friedrich Händel (de man op de foto) en Johann Sebastian Bach hebben niet enkel hun Duitse nationaliteit gemeen. Beide componisten waren blind op het eind van hun leven. Bach en Händel werden geopereerd door dezelfde chirurg, die geen van beide operaties tot een goed eind kon brengen.

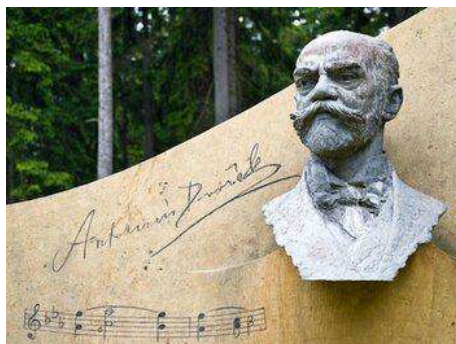
Chopin en Poolse grond

Frédéric Chopin liet specifieke, maar ietwat bizarre instructies na omtrent zijn begrafenis. Volgens zijn wensen werd de Poolse componist begraven met een urn waarin aarde van Poolse bodem zat.

Dvorak, fan van treinen (Nr. 34 *Going Home*)

Antonin Dvorak was iets minder origineel in zijn andere grote passie: treinen. De Tsjechische componist bracht in zijn laatste levensjaren elke dag een bezoekje aan de Praagse treinstations.

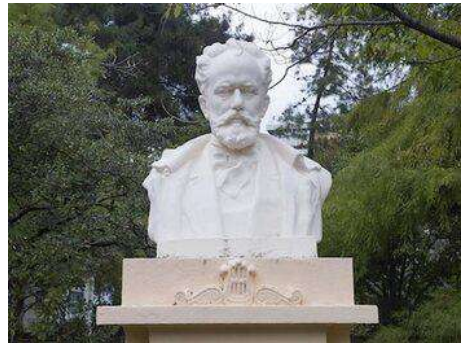
Vivaldi, de astmaleider (Nr. 30 Gloria)

Antonio Vivaldi schreef de Vier Seizoenen niet toevallig. De Italiaanse componist (waarvan je hier het monument ziet dat ter zijner eer werd opgericht in Venetië) was een astmapatiënt. Zijn hele leven lang leed Vivaldi aan astmatische bronchitis.

De angsten van Tchaikovsky (Het Zwanenmeer)

De Russische componist Tchaikovsky staat bekend om zijn obsessieve angstneuroses. Hij was ervan overtuigd dat zijn hoofd er af zou vallen. Daarom hield hij, wanneer hij een orkest dirigeerde, altijd zijn kin vast met zijn linkerhand!

Grieg en zijn kikker (Nr. 20 Landerkennung)

Edvard Grieg hield er een erg vreemd ritueel op na, dat hij voor elk concert uitvoerde. De Noorse componist had namelijk te allen tijde een figuurtje van een kikker op zak. Net voor het doek openging, diepte Grieg het kleine figuurtje op uit zijn broekzak en blonk hij het op zodat het hem geluk zou brengen. Bijgelovige jongens, die componisten!

GROEN LICHT

Na wekenlang danig oppassen
op afstand en amper verkassen
geen kamer is vol
corona eist tol
zitten wij op kleinkinders te vlassen.

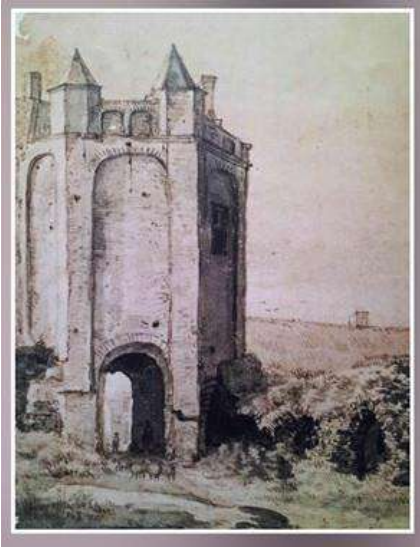
Hoe zou 't toch met d'oudste wezen
en de tweede: kan die al lezen
en de jongste, die meid
het lijkt ons geheid
die loopt al door de kamer te racen.

Maar na weken van suffen en dutten
van toch maar weer moed eruit putten
hoor: de boel niet meer dicht
en komt nu groen licht
minder lockdown, lang leve Rutte.

Voorbij nu het schichtig begroeten
we mogen elkaar weer ontmoeten
misschien met geluk
zelfs 'n schuchtere hug
na het zure gelukkig het zoete.

De kleintjes zeggen wellicht: hola
die twee daar, die lijken in coma
ook al roepen wij: kijk
wij zijn nog geen lijk
wij zijn jullie opa en oma.

- Lucas Kruse

De Tolpoort

Geervliet heeft in de middeleeuwen een stadsmuur met stadsgracht en vier poorten. Er is niet veel meer van terug te zien. Archeologen hebben wel delen van de stadsmuur opgegraven, maar van de poorten is lang niet bekend hoe ze eruit hebben gezien.

Tot kort geleden een historische tekening van de Tolpoort van Geervliet is gevonden. De tekening is gemaakt in 1647 door Roelant Roghman, een schilder en tekenaar die in de zeventiende eeuw door Holland trok om kastelen en ruïnes te tekenen.

Cees Herweijer van Archeologie Rotterdam: "De Tolpoort lag aan het eind van de Tolstraat, waar nu de Toldijk begint en had uitzicht op de Bernisse." De Bernisse is dan nog een brede, drukbevaren rivier. De Tolpoort is gesloopt in 1851, omdat hij bouwvallig is geworden en in de weg is komen te staan.

Tol heffen

De Tolpoort is één van de vier poorten van de verdedigingswerken van Geervliet. Het stadje heeft in de middeleeuwen ook de Landpoort, de Kalckpoort en de Guldenpoort. Sinds 1179 mag Geervliet tol heffen. Elk schip dat over de Bernisse vaart, moet tol betalen.

In 1381 verleent de toenmalig Heer van Putten, Zweder van Abcoude, stadsrechten aan Geervliet. Die rechten houden onder meer in dat er eigen rechtspraak komt, een markt mag worden gehouden en dat het plaatsje een vesting mag aanleggen met grachten, muren en torens ►

Herweijer: "De financiën voor het bouwen van een vesting ontbraken waardoor Zweder van Abcoude alles moest voorschieten. Uiteindelijk heeft zijn zoon in 1414 de stad de schulden kwijt gescholden."

'Seer arm'

Het gaat in de vijftiende eeuw niet zo voorspoedig met Geervliet. Belangrijke oorzaak daarvan is het verzanden en dus steeds smaller worden van de Bernisse. In 1459 wordt er over Geervliet geschreven dat het '*seer arm*' was en niet in staat '*om te onderhouden die torren ende mueren die bijaer vallen en vergaan*'.

De verdedigingswerken van Geervliet hebben dus niet heel lang bestaan. Het onderhoud aan de stadsmuur laat al snel te wensen over. In 1545 breekt een stuk muur af en in plaats van te repareren, worden de stenen verkocht.

"Bewoners wiens erf aan de stadsmuur grenst, worden verplicht de muur te onderhouden. Dat gebeurde niet, de mensen haalden er stenen uit en bouwden er schuurtjes of huisjes van", zegt Herweijer.

In 1560 tekent de bekende cartograaf Jacob van Deventer de stadsplattegrond van Geervliet. Op die tekening zijn nog maar twee kleine stukjes muur te zien. "Op een kaart uit 1617 is al geen stadsvest meer te bekennen."

Tentoonstelling

Archeologie Rotterdam heeft op een paar plaatsen delen van de stadsmuur opgegraven. In de jaren negentig is langs de Groene Kruisweg de stadsgracht en de fundering van de stadsmuur opgegraven. "De gracht was 24 meter breed en de muur had een dikte van 65 centimeter", vertelt Herweijer.

Vondsten die gedaan zijn bij die opgravingen en de tekening van de Tolpoort zijn te zien in de tentoonstelling 'Het Stedekje Geervliet' in het oude raadhuis in Geervliet■

RICHTLIJNEN en VERANTWOORDELIJKHEDEN koormeester(s):

Naast de eerste koormeester is er ook een reservekoormeester.

1. Voorbereiden concert:

- In samenwerking met de Gastheren de **presentielijsten** controleren: heeft iedereen aangegeven **wel of niet** mee te doen?; definitieve aantallen naar de Activiteitencommissie sturen i.v.m. de grootte van het podium en het aantal stoelen; Act.cie geeft aan wat de beste basisopstelling kan zijn;
- Vooraf de locatie bekijken i.v.m. mogelijkheden verzamelplek, opkomen en opstellen; nauw contact met de Act.cie is hier nodig;
- In overleg met de gastheren opstelling maken, waarna controle op mogelijke 'gaten';
- De koormeester(s) zijn op de dag van het concert verantwoordelijk voor de goede gang van zaken betreffende het koor (verzamelen, opstellen, afgaan enz.)
- Let op zichtbaarheid koorleden(klein voor groot), maar ook op wensen m.b.t. wie graag naast wie staat, wie niet naast een andere stem kan;
- Weten waar koorleden naar toe moeten voor jas ophangen, koffie/thee, toiletten; koorleden blijven zoveel mogelijk weg van de ingang van de kerk;
- Let op toepassen "Gouden Regels";

2. De dag van het concert:

- Opstellen koor bij optredens;
- Persoonskaartjes op de stoelen leggen van deelnemende koorleden:
- Zangers mogen niet zelf kaartjes wisselen, altijd in overleg met koormeester (en gastheer);
- Let op de zichtbaarheid van de koorleden, maar ook van de dirigent;
- Na het inzingen worden de persoonskaarten weer ingenomen door de koormeester;
- Na het inzingen en in een eventuele pauze blijven de koormappen (logo naar voren) op de stoelen staan;

- Organisatie/Opvang indien er toch meer/minder zangers komen dan opgegeven;

3. **De aanvang van het concert:**

- De koormeester geeft tijds aan, dat de koorleden zich moeten verzamelen en waar dat moet;
- Bij opkomen: let op juiste kleding, maar ook gulpen dicht, jasje dicht, eventueel concertmap in linkerhand, logo zichtbaar;
- Let er op (samen met de gastheren) dat er geen tassen onder de stoelen blijven staan, deze horen bijv. in de garderobe;
- Dirigent (en solisten) ophalen, na overleg hierover met dirigent en solisten;
- Dirigent (en solisten) begeleiden bij vertrek, na overleg hierover met betrokkenen;
- De koormeester (of gastvrouw) reikt bloemen (of iets anders) bij dankwoord voorzitter (of plaatsvervanger);
- Koor blijft op podium zitten – ook i.g.v. een pauze – tot de koormeester het sein tot (gecontroleerd) vertrek geeft;

4. **Nieuwe leden/luisteraars bij repetities:**

- Opvang van nieuwe leden, voorstellen aan Arjan, plek geven i.s.m. gastheren;
- Zorg voor map met muziek voor de luisteraar in overleg met Arie v.d. Stel en/of Rein van Eijk (beheerders van de kasten);
- Luisteraar / nieuw lid een plaats geven naast een ervaren zanger, die de nodige hulp kan en wil bieden;
- Als het gaat om het verkrijgen van de kleding, verwijzen naar Cors Weijers (crèmekleurige jasjes, koorvesten en wellicht zwarte smoking), en naar de kastbeheerder voor strikken, das, vest, muziek, concertmappen e.d.);
crèmekleurig smokinghemd wordt zelf gekocht.

Bij repetities: zorgen dat stemgroepen bij elkaar zitten (geen gaten) i.s.m. gastheren;

5. **(Diversen: het woord voeren namens HRM-leden i.g.v. overlijden koorlid.)**

Agenda

2 okt. 2021
zaterdag

Jubileumconcert in theater de Stoep

20:00 uur
Spijkenisse

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert wekelijks op donderdagavond
in gebouw De Kern, Eikenlaan 2 in Spijkenisse.
Er wordt gerepeteerd van 19.30 uur tot 21.45 uur.